

Daar stond toen in de Ned. Herv. Kerk Ds W.L. Mulder, een ~~man~~, die wij goed kenden, daar hij eens op een Zondag hier door zeer wonderlijke leiding Gods hier in de vacature van Ds Muller op Ds Dekker had gepreekt. Hij was een Godvrezende leraar, die nog de oude Waarheid verkondigde en die toen bij ons een paar nachten heeft geslapen, daar hij volstrekt niet op Zondag reisde. Wij hebben toen een aangename en onvergetelijke dag met hem hier beleefd. Hij had 's morgens gepreekt uit Jer. 21 ; 8 waar de Profeet de weg des levens en de weg des doods voorstelt. Zij had hier uit veel genoten en veel met hem er over gepraat. Reden temeer dat zij hem later nog eens is wezen opzoeken. Hij is deze zomer met zijn vrouw nog hier geweest, maar helaas hebben ze haar toen niet meer mogen aantreffen. Wel is hij even na de oorlog ook nog eens op een doorreis hier geweest. Na haar overlijden hebben we van hem nog een hartelijk briefje gehad. Zij was in die dagen er van doordrongen dat ze een Borg voor haar schuld nodig had en dat zij die alleen in Christus kon deelachtig worden. Wij hebben daar veel met elkaar overgesproken. Moge het zijn dat ze nu de zalige vrucht er van mag genieten.

Toen in 1925 op woensdag 5 augustus is Mientje geboren, waarmee we allen weer zeer blij waren. Ze groeiden allen goed en leren ging ook uitstekend. Kees moest al klaar gemaakt worden om naar de H.B.S. in Goes te gaan. Hij wilde graag leren en ik wilde zelf dit ook graag, daar ik van me zelf wist dat ik ook altijd nog maar kennis te kort kwam. Men kan nooit te veel leren en op later leeftijd is dit een groot gemak en kan men er zijn voordeel mee doen. Wel waren de tijdsomstandigheden toen niet zo gunstig, maar met enige opoffering moest dat ook dan maar weer. Meester de Konig heeft hem dan ook zo vlug mogelijk daarvoor klaar gemaakt en hij ook had daar wel moed op dat hij zulks zou kunnen. We keren nu weer even terug tot ons dagelijkse werk en aangelegenheden. Ik zelf had al enkele maanden veel last van asthma-aanvallen en dat was soms zo hevig dat ik van de dokter injecties kreeg. Had het dan zo benauwd tot stikkens toe. Was vreselijk, maar na zo een injectie ging het dan weer over. Begrijpelijk dat we daar mee in zaten. Was voor mijn werk ook niet makkelijk, daar ik altijd binnen zat. Ik heb daar jaren zeer veel ongemak van gehad en tot op heden is dat nog niet weg, daar de kortademigheid zo af en toe zich nog laat gevoelen. Het is gebeurd dat ze midden in de nacht de dokter moesten opbellen, dat het zo erg was. Maar gelukkig is dit ook weer in die erge mate overgegaan.

De drukkerij was goed en in die tijd zijn we dan ook van boven naar de ruimte achter het achterhuis gegaan, daar we al maar meer materiaal kregen en de zolder het niet meer kon dragen, Wij hebben dat toen daar netjes ingericht en het schot dat het in het achterhuis stond uitgebrosken, zo dat we een ruim achterhuis kregen, daar ons gezin al zo veel was uitgebreid dat dit achterhuis te klein werd. In de eindgevel op de Zuidzijde heb ik toen nog een grotere kozijn geplaatst voor meer licht daar er vroeger maar een gewoon luik in was. Ik stond daar nu zeer gemakkelijk en ruim. Boven heb ik toen nog een paar kamertjes er bij gemaakt, zo als er nu nog zijn. We hadden dus nu boven 4 kamers groot en klein.

Op kerkelijk gebied woedde nog altijd de vijandschap, maar we trokken daar ons zelve niks van aan. Aan de andere zijde hadden we weer een hele hoop vrienden die ons in alles steunden. Eén de r ergste is slechts een paar maanden nadat wij bij Ds Hofamm kerkten en aangenomen waren aan een vreselijke ziekte gestorven, zodat bij zijn begrafenis de stank niet uit te huden was. Wij zullen de laatste wezen die dit hieraan toeschrijven omdat hij de oude Waarheid niet kon verdragen, maar voor ons was het een aansporing om in die weg getrouw te blijven en de dreiging die hij nog op het laatst van zijn leven de wereld inslingerde om net zulk een zaak